

Jeg er meget enig i det, hr. Morten Helveg Petersen sagde om, at vi er i en alliance, hvor det er vigtigt, at – hvad skal vi sige – ikke alle i NATO-alliancen har alting, men at nogle ligesom må fokusere på og blive gode til et område. Det kunne jo f.eks. også være, at det var derfor, det var nødvendigt for Danmark at indkøbe et nyt kampfly.

Jeg kan sige, at Danmark i forbindelse med det sidste forsvarsforlig bl.a. opgav ubådskapaciteten, fordi anbefalingen fra NATO var, at NATO ikke umiddelbart så et behov for ubåde, og fordi andre havde ubåde, hvorfor partierne bag forsvarsforligsaftalen sagde: Jamen vi følger anbefalingen fra NATO. Derved udgik ubådskapaciteten fra dansk forsvar. Men det er klart, at den proces kan køre sideløbende med, at vi underskriver MoU'en.

Hr. Holger K. Nielsen og hr. Rune Lund har fået det til at lyde, som om vi i dag tager stilling til, hvad det er for en flytype, vi skal have. Jeg vil gerne understrege igen, at det er der ikke tale om. Vi skal indgå et forsvarsforlig i 2009, som løber fra 2010 måske til 2014, og det bliver først efter den periode, der overhovedet kommer et nyt fly til Danmark. Men det ændrer ikke ved det faktum, at det er vigtigt, at Danmark er inddraget i processen med alle tre kampflytyper.

Derfor håber jeg, at min redegørelse i dag ikke kun har givet indtryk af, men har overbevist skeptikerne om, at det er en åben proces; at det er en reel konkurrence; at der ikke er truffet en beslutning om, hvilken flytype vi skal have; og at der heller ikke er truffet en beslutning om, om vi skal have fly, og i givet fald, hvor mange vi skal have. Men jeg mener, det er vigtigt, at vi er med i processen hele vejen, og det gælder både i forbindelse med Joint Strike Fighter, med Gripen og med Eurofighter.

Så jeg vil endnu engang sige tak for debatten i dag. Og så vil jeg ikke alene gøre mit yderste for, men jeg vil leve op til den vedtagelse, som forhåbentlig bliver udkommet af diskussionen i dag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er foreløbig en kort bemærkning til hr. Rune Lund, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes, at forsvarsministerens eksempel med Afghanistan sådan set bare styrker min argumentation. Som forsvarsministeren ved, var Enhedslisten mod krigen i Afghanistan, ligesom vi

var det i forbindelse med Irak. I Afghanistan har vi set, at man ikke kan bombe demokrati ind i hovedet på folk, vi har set, hvilken udvikling der er sket, vi har set en krig, som i realiteten er tabt, ligesom vi har set det i Irak. Så det styrker jo bare min argumentation, om man så må sige, om, at vi ikke kan bakke det op, at man køber et jagerfly, som netop kan bruges til den slags krigsførelse.

Forsvarsministeren sagde til Ritzaus Bureau den 9. november i år, kl. 13.59, om det her spørgsmål:

»Min personlige holdning er, at når man har sagt a og b, skal man også gå med i næste fase.«

Og så understregede forsvarsministeren, at partierne bag forliget først skulle inddrages.

Derfor er det, som jeg vil spørge forsvarsministeren om, følgende: Når man har sagt a og b, skal man så ikke også sige b og c, c og d, d og f for F-35, som flyveren jo nok i sidste ende kommer til at hedde? Er det ikke den ålerruse, vi er inde i, og er beslutningen derfor ikke reelt taget, når man vælger at bruge 2 mia. kr.?

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Først vil jeg sige til hr. Rune Lund, at jeg er helt klar over, at hr. Rune Lund og Enhedslisten er imod engagementet i Afghanistan, men nu er der et bredt flertal for engagementet i Afghanistan, og der er også et bredt flertal for, at vores soldater skal have de bedste muligheder for at operere i Afghanistan. Og der har vi altså flere gange været afhængige af andre landes kampfly. Og hvis der kommer et nyt Afghanistan på et senere tidspunkt, kan det også blive nødvendigt at bruge andre landes kampfly. Der er det så bare min pointe, at vi også selv må være rede til at stille det værktøj til rådighed for andre. Jeg anerkender, at hr. Rune Lund og Enhedslisten er imod den type operationer, men det er der altså et flertal i Folketinget, der ikke er.

Så spørger hr. Rune Lund om det her med a, b og c. Altså, jeg må sige, at i 1997 under en tidligere regering besluttede man sig for at indgå i det her projekt. Det blev bekræftet ved en aftale i 2002, hvor man i løbet af perioden frem til 2014 skulle bruge 1 mia. kr. Nu er der tale om, at man frem til 2060 maksimalt kan komme til at betale 2 mia. kr., under forudsætning af at man på et eller andet tidspunkt vælger Joint Strike Fighter. Vælger man ikke Joint Strike Fighter i 2009, jamen så betaler man så for 2007, 2008 og 2009, det vil sige, at der betaler man altså penge for de 3